

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoSr/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818200440
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7818200440.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudcov JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Jozefa Maruščáka v spore žalobcu : P. O. Š., F., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, zastúpeného LEGAL IURIS-advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Rožňave, Tehelná 11, IČO: 47 242 795, proti žalovanému : BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO: 36 432 105, zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom v Bratislave, Martinčekova 13, IČO: 50 361 368, o zrušenie rozhodcovského rozsudku a o nároku zo zmluvy o spotrebnom úvere, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 9. mája 2018 sp. zn. 11Csr/1/2018

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 9. mája 2018 č.k. 11Csr/1/2018-42 zamietol nárok žalovaného vyplývajúci zo zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru číslo XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 16.03.009, pôvodne uplatňovaný v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie, zriadeným Slovenskou bankovou asociáciou so sídlom v Bratislave sp. zn. II/2014-3029 (výrok I.), a priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú bude povinný zaplatiť žalovaný (výrok II.).

2. Rozhodol tak v konaní, v ktorom sa žalobca pôvodne domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku (konanie sp. zn. 12Csr/1/2016) vydaného Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie pod č.k. II/2014-3029 zo dňa 30.12.2015. Súd rozsudkom č.k. 12Csr/1/2016-155 zo dňa 19.4.2017 zrušil rozhodcovský rozsudok a súčasne rozhodol o pokračovaní v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe v zmysle ust. § 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (konanie vedené pod sp.zn. 11Csr/1/2018). Žalobca v tomto konaní trval na vznesenej námietke premlčania.

3. Súd vec právne posúdil podľa § 73 ods. 1,2,3 zákona č. 335/2014 Z.z. spolu s § 52 ods. 1,2,3,4, § 100 ods. 1, § 101 OZ a považoval za nesporné, že zmluvný vzťah vzniknutý na základe Zmluvy o spotrebnom úvere vykazuje všetky znaky spotrebiteľského záväzkového vzťahu. S názorom žalovaného, že sa v danom prípade jedná o obchodno-záväzkový vzťah, sa súd nestotožnil. Nakoľko v prípade spotrebiteľských zmlúv má prednosť jednoznačne aplikácia občianskeho zákonníka a žalobca v konaní vzniesol námietku premlčania, preto v danom prípade považoval súd za nevyhnutnú aplikáciu ust. § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že žalobca už v rozhodcovskom konaní opakovane vznášal námietku premlčania, na ktorú rozhodcovský súd neprihliadol z dôvodu

použitia inej právnej úpravy - ObZ. Úver bol zosplatnený dňom 26.02.2010, žaloba bola podaná na Rozhodcovský súd dňa 20.12.2013. Konštatoval, že v prípade uplatnenia trojročnej premlčacej lehoty, došlo k premlčaniu nároku veriteľa. Premlčacia doba začala plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvýkrát, t.j. v tomto prípade odo dňa 27.02.2010, a uplynula dňom 27.02.2013. Z uvedeného súd uzatvoril, že nárok bol premlčaný.

4. K námietke žalovaného o uznaní jeho nároku žalobcom v rozhodcovskom konaní, súd konštatoval, že v žalobnej odpovedi zo dňa 20.02.2014 síce žalobca uviedol, že uznáva dlh, avšak len do výšky istiny. Súčasne v tomto istom podaní spochybnil príslušenstvo istiny, s výnimkou zákonného úroku z omeškania. Z dôvodu existencie neprijateľných zmluvných podmienok žiadal žalobu zamietnuť. Z uvedeného písomného podania žalobcu teda nie je možné vyvodiť, že žalobca uznal dlh čo do dôvodu a výšky v zmysle ust. § 558 OZ. Navyiac v čase, kedy sa vyjadroval v žalobnej odpovedi, t.j. ku dňu 20.02.2014, bol už nárok žalovaného uplatňovaný v rozhodcovskom konaní premlčaný a pri premlčaní dlhu má uznanie právny následok len ak ten kto ho uznal, vedel o premlčaní. To, že o premlčaní žalobca nevedel, vyplynulo z jeho ďalšieho písomného podania, z vyjadrenia k doručeným dokumentom v rámci rozhodcovského konania zo dňa 28.04.2014, kde konštatoval, že v čase, keď podával žalobnú odpoveď, nevedel o tom, že nárok je premlčaný. Prvoinštančný súd uzavrel, že za týchto okolností nie je možné akceptovať uznanie dlhu, pretože uznanie dlhu touto formou nevyvolalo účinky spojené s uznaním dlhu. Súd preto nepovažoval za možné ani uplatňovať 10 - ročnú lehotu v zmysle ust. § 110 ods. 1 OZ, pretože neplatné uznanie premlčaného dlhu nezaložilo plynutie 10 - ročnej lehoty.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP a priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/,d/,f/,g/ a h/ CSP, pretože neboli splnené procesné podmienky, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alternatívne, aby žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania.

7. Za nesprávny považuje záver súdu o dôvodnosti vnesenej námietky premlčania, kde poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/120/2009. Upriamil pozornosť na charakter zmluvy, ktorá je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, a preto má za to, že na premlčanie nie je možné aplikovať režim Občianskeho zákonníka, ale je potrebné použiť režim Obchodného zákonníka. Vo vzťahu k aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka na plynutie premlčacej doby (a aplikácii ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa) poukázal na to, že k novelizácii ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka doplnením vety : „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“ došlo zákonom č. 102/2014 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 1.5.2014 (okrem niektorých ustanovení, ktoré nadobudli účinnosť neskôr). Z uvedeného podľa žalovaného jednoznačne vyplýva, že na ust. § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 sa vzťahuje zákaz retroaktivity a nie je možné toto ustanovenie aplikovať na vzťahy, ktoré vznikli pred 1.4.2015.

8. Ďalej poukázal na to, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je právo účastníka konania na také rozhodnutie, ktorého dôvody sú zjavné, zreteľné a zrozumiteľné a namietal nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Vytkol súdu rozpornosť v odôvodnení, keď poukázal na obsah ods. 12,13,27 a 28 rozsudku a vyjadril názor, že z odôvodnenia nie je jasné ako dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca už v rozhodcovskom konaní opakovane vznášal námietku premlčania, na ktorú rozhodcovský súd neprihliadol z dôvodu použitia inej právnej úpravy. Žalovaný má za to, že v jednom bode súd tvrdí, že žalobca vedel o premlčaní dlhu, nakoľko podával námietku premlčania a uznal tento dlh do výšky istiny ešte v rozhodcovskom konaní a následne v ďalšom bode tvrdí, že žalobca o premlčaní dlhu nevedel. Odôvodnenie preto nie je jednoznačné. Podľa žalovaného žalobca uznal dlh do výšky istiny vyjadrením zo dňa 19.2.2014 a vedel o jeho premlčaní tak, ako to vyplýva z jeho ďalšieho vyjadrenia zo dňa 12.3.2014.

9. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil považujúc odvolanie za nedôvodné. Nestotožnil sa s dôvodmi uplatnenými v odvolaní, predovšetkým považoval za nesprávne konštatovanie žalovaného o potrebe aplikovať režim Obchodného zákonníka aj na premlčanie. V tejto súvislosti žalobca poukázal na ust. § 52 ods. 2 OZ a na konštantnú judikatúru súdov SR (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 402/2013-10, ako aj na rozsudok NS SR 5MCdo/20/2009). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia považuje žalobca za dostatočne jasné a zrozumiteľné, ktoré dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdneho konania. Citoval časť odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/14/2014, v zmysle ktorého sa ust. § 52 ods. 2 tretej vety OZ (o prednostnom použití ustanovení OZ na spotrebiteľské zmluvy, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva) vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 z.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP, teda preskúmal rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

11. Odvolaním napadnutý rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 25. júna 2019 o 10.05 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 19.6.2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

13. Žalovaný uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods.1 písm. a/, d/, f/, g/ a h/ CSP, t.j. neboli splnené procesné podmienky (a), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (g), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

14. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP je naplnený vtedy, ak súd konal napriek tomu, že neboli splnené procesné podmienky. Ide o podmienky, za ktorých súd môže konať a rozhodovať. Ide tu o vecné procesné podmienky (kvalifikovaný spôsob začatia konania, t.j. v sporovom konaní žaloba, splnenie poplatkovej povinnosti), podmienky na strane súdu (právomoc, príslušnosť), procesné podmienky na strane účastníkov (procesná subjektivita procesná spôsobilosť, prípadné povinné zastúpenie advokátom) a tzv. negatívne procesné podmienky (prekážka začatého konania, prekážka rozsúdenej veci). Skúmanie týchto procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého konania. Výnimkou je skúmanie splnenia podmienky všeobecnej miestnej príslušnosti a osobitnej miestnej príslušnosti danej na výber, ktorú súd skúmal len na námietku žalovaného pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí. Nedostatky niektorých procesných podmienok sú neodstrániteľné a prítomnosť takéhoto nedostatku bráni súdu v konaní a rozhodovaní, čo vedie k zastaveniu konania. V ostatných prípadoch je povinnosťou súdu nedostatok procesnej podmienky odstrániť. Vadou predpokladanou v § 365 ods. 1 písm. a/ CSP tak trpí konanie v prípade, keď súd vec prejednal a rozhodol napriek vyššie naznačeným nedostatkom. V prípade namietaného nedostatku príslušnosti súdu, o vadu konania v podobe nedostatku príslušnosti súdu pôjde iba v prípade, keď v konaní neboli dodržané ustanovenia o vecnej príslušnosti, osobitnej i výlučnej miestnej príslušnosti alebo o kauzálnej príslušnosti.

15. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

16. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

17. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

18. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g/ CSP je daný, ak zistený stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Uvedený odvolací dôvod nachádza uplatnenie najmä vtedy, ak strany sporu neboli náležitým spôsobom poučené o následkoch sudcovskej koncentrácie konania.

19. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

20. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

21. Boli splnené procesné podmienky konania a súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu. Vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné. Vykonané dôkazy súd vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

23. Žalovaný v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

24. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

25. Predmetom tohto konania sú nároky vyplývajúce zo zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu podľa ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, avšak je nesporné, že sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú, a to o spotrebiteľský úver.

26. Za nedôvodnú preto považoval odvolací súd námietku žalobcu týkajúcu sa nesprávnosti záveru súdu prvej inštancie o tom, že spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere predurčuje aplikáciu ustanovení

Občianskeho zákonníka aj na posúdenie premlčania práv z právneho vzťahu založeného touto zmluvou, keďže podľa Obchodného zákonníka ide o absolútny obchod.

27. Odvolací súd uvádza, že aj keď sa podľa § 261 ods.3 písm.d/ Obchodného zákonníka touto časťou zákona spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy (okrem iných) zo zmluvy o úvere (§ 497), avšak podľa ust. § 52 ods.2 Obč.zák. v znení účinnom od 1.mája 2014 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva.

28. Toto ustanovenie nadobudlo účinnosť 1.mája 2014 a právny predpis, ktorého je súčasťou (ktorým bolo toto ustanovenie zavedené), nemá prechodné ustanovenia, tzn. že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie správne aplikoval na posúdenie predmetnej veci, či už vo vzťahu otázky premlčania alebo vo vzťahu k riešeniu prípadného uznania dlhu ustanovenia Občianskeho zákonníka (viď rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 4M Cdo17/2014, 3M Cdo/12/2014, 3M Cdo/9/2014, 3M Cdo/14/2014) .

29. Správne teda súd prvej inštancie aplikoval všeobecnú trojročnú premlčaciu lehotu a zároveň správny bol aj jeho záver o nemožnosti uplatnenia 10 - ročnej lehoty v zmysle ust. § 110 ods. 1 OZ, pretože neplatné uznanie premlčaného dlhu nezaložilo plynutie 10 - ročnej lehoty.

30. Z obsahu žalobnej odpovede, ktorá bola doručená Stálemu rozhodcovskému súdu dňa 20.02.2014 vyplynulo, že sa jedná o záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom už v tejto žalobnej odpovedi zdôraznil žalovaný, že v predmetnej zmluve sa nachádzajú neprijateľné podmienky týkajúce sa úrokov z omeškania, poplatkov z omeškania, zmluvných pokút, takže bol ochotný plniť záväzok len čo do istiny a zákonného úroku z omeškania. Z dôvodu existencie neprijateľných zmluvných podmienok žiadal žalobu zamietnuť.

31. Žalovaný následne vo svojom vyjadrení zo dňa 28.04.2014 žiadal zamietnutie žaloby, s poukazom na to, že nárok žalobcu je premlčaný a je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia OZ na premlčaciu lehotu, nie Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), keďže sa jedná o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy. Zároveň uviedol, že v čase, keď podával žalobnú odpoveď, nevedel o tom, že nárok je premlčaný.

32. Súd prvej inštancie vychádzal z úvahy, že písomné podanie žalobcu -žalobnej odpovedi zo dňa 20.02.2014 nie je možné považovať za uznanie dlhu žalobcom čo do dôvodu a výšky v zmysle ust. § 558 OZ. Zohľadnil pritom skutočnosť, že v čase, kedy sa žalobca vyjadroval v žalobnej odpovedi, t.j. ku dňu 20.02.2014, bol už nárok žalovaného uplatňovaný v rozhodcovskom konaní premlčaný a pri premlčaní dlhu má uznanie právny následok len vtedy ak ten, kto ho uznal, vedel o premlčaní.

33. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že nevedomosť žalobcu o premlčaní vyplýva z jeho ďalšieho písomného podania - z vyjadrenia k doručeným dokumentom v rámci rozhodcovského konania zo dňa 28.04.2014. Za týchto okolností teda nie je možné akceptovať uznanie dlhu, pretože vyjadrenie žalobcu, ktorý nemal vedomosť o premlčaní nároku, nevyvolalo účinky spojené s uznaním dlhu.

34. Uvedené závery nepovažuje odvolací súd za rozporné, nakoľko z časovej následnosti úkonov je možné vyvodiť, že dňa 20.2.2014 žalobca ešte nevedel o premlčaní (žalovaný nevyvrátil toto tvrdenie žalobcu), preto nemohol platne uznať dlh. O premlčaní sa dozvedel až následne a preto vo svojom ďalšom podaní už vzniesol námietku premlčania. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by žalobca mal vedomosť o premlčaní už ku dňu 20.2.2014. Skutočnosť, že žalobca namietol premlčanie vo vyjadrení zo dňa 28.4.2014, nemôže osvedčiť, že vedomosť o premlčaní mal už v čase písania žalobnej odpovede zo dňa 20.2.2014. Takúto vedomosť mohol žalobca nadobudnúť kedykoľvek v období medzi 21.2.2014 a 28.4.2014.

35. Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný nepreukázal uznanie záväzku žalobcom a rovnako za správny považuje jeho záver o premlčaní uplatneného nároku.

36. Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane výroku o trovách konania.

37. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1,2 CSP. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Takýto nárok vznikol úspešnému žalobcovi, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).